

Debreceni Ítéltábla
Bf.III.331/2025/8.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2025. november 4. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A kábítószer birtoklásának büntette miatt Terhelt1 ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2025. március 19. napján kihirdetett 11.B.1/2025/19. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott terhére rótt bűncselekmény jogszabályi megjelölését kiegészíti a Btk. 178. § (1) bekezdés 1. és 4. fordulat megjelölésével.

A kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát egyaránt 4 (négy) évre súlyosítja.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata fegyház, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad része kitöltését követő nap.

A vádlott által a beszámítással érintett bűnügyi felügyeletben töltött idő kezdő időpontja 2023. szeptember 9. napja.

Az elkobozni rendelt bűnjelek közül a 442 darab műanyag poharat, az 5 darab műanyag virágládát és a 9 darab műanyag rekeszt a Miskolci Törvényszék Gazdasági Hivatala kezeli Bj.I/217/2025. szám alatt.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú határozat ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Miskolci Törvényszék a 2025. március 19. napján kihirdetett 11.B.1/2025/19. számú, megismételt eljárás eredményeként meghozott ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer birtoklása büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 178. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont], ezért 3 év börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztés büntetésre és 3 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztésből annak fele része után bocsátható feltételes szabadságra, abba beszámítani rendelte az általa 2023. május 10. napjától 2023. május 12. napjáig őrizetben, 2023. május 12. napjától 2023. szeptember 8. napjáig letartóztatásban, majd 2023. szeptember 8. napjától 2024. január 17. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időt. Rendelkezett a bűnjelek elkobzásáról, végezetül kötelezte a vádlottat 1.793.938 forint bűnügyi költség viselésére, megállapítva, hogy a megismételt eljárásban felmerült további 73.152 forint bűnügyi költséget az állam viseli.

[2] Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, a bűncselekmény minősítése jogszabályhelyének pontosítása, a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamának felemelése, a szabadságvesztés végrehajtási fokozata fegyházban meghatározása, és a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának a büntetés kétharmad része kitöltését követő napon történő meghatározása érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] A vádlott védője a tényállás téves megállapítása, a szabadságvesztés tartamának enyhítése, végrehajtásának próbaidőre felfüggesztése, a közügyektől eltiltás mellőzése, másodlagosan a végrehajtandó szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamának mérséklése céljából jelentett be fellebbezést.

[4] A vádlottól a nyilatkozattételre fenntartott 3 munkanapon belül önálló jogorvoslati kérelem nem érkezett.

[5] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.151/2025/2. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, míg a védelmi fellebbezést alaptalannak tartotta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság nem követett el hatályon kívül helyezést indokló eljárási szabálysértést, a bizonyítás kellő alapossággal történő lefolytatását követően megalapozott tényállást állapított meg, melynek során részletes és a logika szabályainak megfelelő érveléssel vetette el a cselekmény jogellenességét vitató, ténybeli tévedésre hivatkozó vádlotti védekezést. Helyes a vádlott bűnösségére vont következtetése és a bűncselekmény minősítése is, melynek csupán a jogszabályi megjelölését szükséges pontosítani a Btk. 178. § (1) bekezdés 1. fordulat feltüntetésével. A helytállóan számba vett büntetéskiszabási körülményeket azonban nem a súlyuknak és jelentőségüknek megfelelően értékelte, amikor a középérték felét el nem érő szabadságvesztést szabott ki. Nem tartható fel olyan különös

méltánylást érdemlő kedvező személyi körülmény sem, amely indokolttá tenné a feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozóan a Btk. 38. § (3) bekezdés és a végrehajtási fokozatra vonatkozóan a Btk. 35. § (2) bekezdés alkalmazását. A cselekmény tárgyi súlya, az elkövető társadalomra veszélyessége, az enyhítő és súlyosító körülmények összességében a kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamának felemelését, a feltételes szabadságra bocsátás és a büntetés végrehajtási fokozatának az általános szabályok szerinti megállapítását teszik indokolttá. Helyesbítést igényel a rendelkező rész a vádlott fogvatartási adatait és a beszámítást illetően is. A fellebbviteli főügyészség a fentiek szerint tett indítványt az ítélet megváltoztatására, egyebekben történő helybenhagyására, bejelentve, hogy az ítéltábla által tartott nyilvános ülésen képviselője nem kíván részt venni.

[6] A védő fellebbezése ítéltáblához előterjesztett írásbeli indokolásában elsődlegesen leszögezte, hogy a törvényszék helyesen állapította meg a történeti tényállást a módosított vádirati tényállásnak megfelelően. Azt a körülményt, hogy a vádlott a vadkender magot olajtermesztés célzatával vásárolta, a vegyészszakértői vélemény megállapításai is igazolják. A szakértői vélemény szerint azonban a magok felületén található anyagmaradványokból nem volt kimutatható kábítószer, kábítószer-prekursor vagy új pszichoaktív anyag, továbbá a magok felületén található anyagmaradványokból CBN (kannabinol) volt azonosítható, így az érintett magukból kifejlődött növényi egyedek sem hordozhatták magukon azt a hatóanyag-tartalmat, amely a cselekmény vádirati minősítését megalapozná. Az ítélet [37] bekezdésében az elsőfokú bíróság azonban azt rögzíti, hogy a vádlott fogyasztásából az következik, hogy saját tapasztalása által tudomása volt a magokból kifejlődött növények kábítószer tartalmáról. Az elsőfokú bíróság álláspontjától eltérően nem tekinthető megalapozatlannak és életszerűtlennek a vádlott arra hivatkozása, hogy az érintett magok felhasználásával CBD olajat kívánt előállítani, mely azonban már ebben az állapotában THC-t nem tartalmaz. Mivel a magok felületén található anyagmaradványokból sem volt kimutatható kábítószer, kábítószer-prekursor vagy új pszichoaktív anyag, az általa tervezett cél reálisnak volt tekinthető. Ekként, bár a vádlott terhére rótt cselekmény a növényi egyedek száma szerint minősül, azonban a növényi egyedek fejletlen állapotára és a szaporításhoz használt mag jellegére figyelemmel hatóanyag-tartalmuk tekintetében nem cáfolható, hogy a magokból fejlődő növény is csak CBD olaj előállításának alapanyagaként szolgálhatott volna. A védő álláspontja szerint tehát a magok hatóanyag-tartalma kihat az azokból kifejlődött növényi egyedek hatóanyag-tartalom szerinti minősítésére, ezért a magokból kifejlődött 155 növényi egyed tekintetében nem cáfolható a vádlott CBD olaj előállítására való felhasználásának szándéka. Ezért indokolt nemcsak a magok hatóanyag-tartalma tekintetében, de az azokból kifejlődött növényi egyedeket érintően is a tényállásban rögzíteni, hogy a magok vizsgálati mintájában kannabinol (CBN) vegyület volt kimutatható. Ennek a tényállásban történő rögzítése a védő szerint azért indokolt, mert ha a magokat érintően adott szakértői vélemény alapján megállapítást nyer az azokból kifejlődött növényi egyedeket érintően is a kábítószer, kábítószer-prekursor vagy új pszichoaktív anyag hiánya, annak a vádlott javára figyelembe vehető enyhítő körülmények körében lehet jelentősége. A védő mindezeket követően nem kifogásolta a cselekmény minősítését, nem vitatta, hogy a bűncselekmény megállapításának alapjául a magukból kikelt, önállóan fejlődni képes növények mennyisége szolgált. A büntetés kiszabása során azonban érvelése szerint nem hagyható figyelmen kívül, hogy a magok nem hordoztak magukban olyan hatóanyag-tartalmat, amelyből a THC jelenlétére lehetett volna következtetni. A büntetés kiszabása során helyesen tulajdonított jelentőséget az elsőfokú bíróság a vádlott hatóságokkal történő együttműködésének. Ezt meghaladóan a javára kell értékelni, hogy az eljárás tárgyát képező cselekmény utolsó mozzanata óta több mint 2 év telt el, a büntetőeljárás egésze alatt

kényszerintézkedés hatálya alatt állt, azt, hogy a magok és az abból kifejlődött növényi egyedek tekintetében a vádlott által tervezett cél reálisnak tekinthető, nyomatékos enyhítő körülmény továbbá büntetlen előélete. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés tartamának további mérséklése, végrehajtásának felfüggesztése indokolt. A védő másodlagosan a végrehajtandó szabadságvesztés tartamának mérséklésére is indítványt tett, melyre az elhúzódó eljárásból eredő sérelem orvoslása miatt lehetőség van. Utalt arra is, hogy az elsőfokú bíróság a feltárt büntetéskiszabási körülmények tükrében helyesen járt el az eggyel enyhébb végrehajtási fokozat meghatározása során, mely rendelkezés megváltoztatása az ügyészi fellebbezésben írtakkal szemben nem indokolt.

[7] Az ítéltábla az elsőfokú ítélet elleni többirányú fellebbezéseket a Be. 599. § szerinti nyilvános ülésen bírálta el.

[8] A nyilvános ülésen a védő elsődlegesen hangsúlyozta, hogy fellebbezés nem támadja az elsőfokú ítélet tényállását, minősítését sem, az kizárólag a büntetés enyhítésére irányul. A szakértői vélemény azon megállapítását, hogy milyen jellegű növényekről van szó és hogy a kábítószer előállításához szükséges növény kifejlődésére nem került sor, a büntetés kiszabása körében kéri értékelni. Az írásban kifejtett indokai alapján az elsőfokú ítélet megváltoztatására, a vádlottal szemben kiszabott büntetés tartamának mérséklésére, a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére, a közügyektől eltiltás mellőzésére, másodlagosan a kiszabott büntetések tartamának enyhítésére, harmadlagosan pedig az ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[9] A vádlott az utolsó szó jogán történő felszólalásában megbánását hangoztatta, mindenben egyetértve a védője által elmondottakkal.

[10] Az ítéltábla a bejelentett perorvoslatok okára és irányára figyelemmel az elsőfokú ítéletet a Be. 590. § (3) bekezdésben írtaknak megfelelően korlátozott körben bírálta felül, figyelemmel arra, hogy azt a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja szerint csak szankciós fellebbezések támadták. Ekörben utal arra, hogy a másodfokú nyilvános ülésen a védő egyértelművé tette, hogy az elsőfokú ítélet tényállásában írt megállapításokat nem vitatja, fellebbezése kizárólag a büntetés enyhítését célozza.

[11] Korlátozott felülbírálat esetén is vizsgálni kell a Be. 607. § (1) bekezdésben és a Be. 608. § (1) bekezdésben meghatározott feltétlen, az elsőfokú ítélet mérlegelés nélküli hatályon kívül helyezését indokló eljárási szabályok megtartását, továbbá, hogy az elsőfokú bíróság követett-e el olyan, a Be. 609. § (1) bekezdés szerinti, a másodfokú eljárásban nem orvosolható relatív eljárási szabálysértést, amely lényegesen befolyásolta az eljárás lefolytatását, a bűnösség megállapítását, a bűncselekmény minősítését vagy a büntetés kiszabását, intézkedés alkalmazását [Be. 590. § (5) bekezdés a) pont aa) és ab) alpont, Be. 590. § (5a) bekezdés].

A Be. 590. § (7) bekezdése értelmében ugyancsak hivatalból vizsgálándók az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdések.

[12] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében nem képezheti ugyanakkor a felülbírálat tárgyát az elsőfokú ítélet megalapozottsága, a Be. 591. § (1) bekezdés szerint a másodfokú bíróság határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja.

[13] A Be. 590. § (5) bekezdés b), c) és d) pontjai alapján azonban ilyen esetben is vizsgálendő a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezés, ha a terheltet fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, továbbá a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezés helyessége.

[14] Az elsőfokú ítélet fenti keretek között történő felülbírálata eredményeként az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék nem követett el olyan abszolút, vagy relatív eljárási szabálysértést, amely ítéletének hatályon kívül helyezését eredményezné.

[15] A felülbírálat során irányadó tényállásból okszerű következtetést vont a vádlott bűnösségére, felmentésének vagy az eljárás megszüntetésének a lehetősége fel sem merülhetett. Cselekményének minősítése is megfelel az anyagi jognak, melyre tekintettel helyes annak a Btk. 178. § (1) bekezdésében meghatározott, de a (2) bekezdés b) pont szerint súlyosabban minősülő jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer birtoklás büntettként minősítése.

Az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség átiratában írtakkal egyetértve csupán az elkövetési magatartás alakzatainak megjelölésével egészítette ki az elsőfokú bíróságnak a bűncselekmény minősítése körében megjelölt jogszabályhelyét (61/2008. BK vélemény 3/a. pont).

[16] A jelentős mennyiség megállapítása nem ténybeli, hanem jogi értékelést jelent, amelynek ténybeli alapját a kábítószer fajtája, mennyisége, illetve a hatóanyag fajtája és tartalma képezi. Így kizárólag ez utóbbi ténymegállapítások tartozhatnak a felülbírálat során irányadó történeti tényállásba. Az ezen tényekből levont következtetés azonban már jogkövetkeztetés. Tehát nem része a tényállásnak az a megállapítás, miszerint a termesztett növényi egyedek, a már korábban leszüretelt és szárított növényi anyagok és a speed-por mennyisége külön-külön és azok összevont mennyisége meghaladja-e és ha igen, mennyivel a csekély mennyiség felső határát, eléri-e a jelentős mennyiség alsó határát, annak hány százaléka (BH2024.129. – Kúria Bfv.II.432/2023/9., Kúria Bfv.1062/2022/9.). Ezek az utóbbi megállapítások ugyanis a már valónak elfogadott ténymegállapításoknak a jogi normával történő egybevetését, a törvény szövegének való megfeleltetését jelentik, így az ítélet jogi indokolásába tartozóak. Ellenkező esetben nem lenne lehetősége a korlátozott felülbírálatot végző bíróságnak, vagy adott esetben a rendkívüli jogorvoslatként végzett felülvizsgálat során a Kúriának a törvénysértő minősítés megváltoztatására.

[17] A fentieknek megfelelően, nem érintve az ítéleti tényállás ténymegállapításait, az ítéltábla az elsőfokú ítélet [14], [18], [22] és [24] bekezdéseinek az ott írt kábítószeres csekély, jelentős és különösen jelentős mennyiségének alsó, illetve felső határával, azok százalékos mennyiségével kapcsolatos megállapításokat ítéletszerkesztési hiba folytán az ítélet jogi indokolási részébe tartozónak tekinti.

[18] Mindenben helytálló indokolást tartalmaznak az ítélet [52]-[60] bekezdései, mind a termesztett növényi egyedek száma, mind a szárított növényi ágvégződések és a speed-por hatóanyag-tartalmának összesített mennyiségét illetően.

[19] A Btk. elsőfokú bíróság által hiánytalanul megjelölt értelmező rendelkezéseiből következően eltérő módszerrel kell vizsgálni a minősítéshez megkívánt mennyiségeket a már leszüretelt, a talajból eltávolított, szárítás vagy száradás alatt lévő, termesztésből származó kábítószer tartalmazó növényi anyag vagy növényrész esetén - melyek totál-THC tartalmát szakértői vizsgálat útján kell meghatározni -, és a még élő növényi egyedek esetén, melyek száma alapján kell meghatározni a kábítószer mennyiségét. A különbségtételnek az az alapja, hogy a leszüretelt növényi egyedek már fogyasztásra kész, pszichotróp anyagot tartalmazó kábítószeres, és emiatt az emberi szervezetre gyakorolt kábító hatásuk folytán válnak a bűncselekmény elkövetési tárgyává, míg az élő növényi egyedek esetében az egészségkárosító hatás csupán közvetett, mivel azok csak további feldolgozás után válnak alkalmassá közvetlen fogyasztásra. Nem vitás, hogy a kannabisz növény fejlődési szakaszaihoz különböző hatóanyag -tartalom párosul, ezt a helyzetet értékeli a törvény, amikor meghatározott számú növényi egyed termesztéséhez köti a mennyiségi meghatározást. Ez egyben azt is jelenti, hogy ekkor a tiszta hatóanyag-tartalomnak nem jut szerep, pusztán a növényi egyedek száma alapján határozható meg a kábítószer mennyisége. Ezért a törvény, mivel a növény fejlődési szakaszaival egyidejű tiszta hatóanyag-tartalom változását normatív eszközökkel behatárolni nem lehet, annak a potenciális lehetőségnek tulajdonít társadalomra veszélyességet, amelyet a növényi egyed fejlődésével együtt járó tiszta hatóanyag-tartalom növekedése jelent (a büntető jogszabályok módosításáról szóló 1998. évi LXXXVII. törvény 83. §-ának a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény hatályba lépéséről és végrehajtásáról szóló 1979. évi V. törvényerejű rendelet (Btké.) 23. § (2) bekezdését beiktató 83. §-ához kapcsolódó miniszteri indoklás).

[20] Jelen ügyben az azonos törvényi tényállás alá tartozó elkövetési magatartásokkal érintett növényi egyedek száma alapján számított hatóanyag-tartalom és a korábbi termesztésből származó, leszüretelt és szárított növényi anyag, valamint a más forrásból származó speed -por hatóanyag-tartalma összesítésének nem volt akadálya (1/2007. Büntető jogegységi határozat I. pontja).

[21] Kifogástalanul mutatott rá az elsőfokú bíróság arra is, hogy a kábítószer birtoklás különböző elkövetési magatartásai, azaz jelen esetben a termesztés és tartás egymással természetes egységet alkotnak.

[22] A törvényszék által a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő körülmények körét az ítéltábla akként helyesbíti, hogy a vádlott nem tett az eljárás során bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomást, tényfeltáró vallomása, hatóságokkal történő együttműködése enyhítő súlyát pedig csökkenti a lakóhelyén történő lefoglalás ténye. A terhére rótt bűncselekmény 5 évtől 10 évig terjedő büntetési tétele mellett nem értékelhető enyhítőként az elkövetéstől az elsőfokú, de a másodfokú elbírálásig bekövetkező időmúlás sem, mely a hasonló tárgyú ügyekhez képest semmiképpen nem tekinthető kirívónak. További enyhítő körülmény ugyanakkor, hogy a vádlott a büntetőeljárás teljes tartama alatt kényszerintézkedés hatálya alatt állt.

A súlyosító körülmények köre kiegészítendő az elkövetési magatartások halmozódásával, és azok hosszabb, mintegy 1 évet felölelő időszakával, mely a vádlott kitartó szándékára utal.

[23] A fentiek szerint kiegészített bünteteskiszabási körülmények, azok közül a kábítószereknek a súlyosabb minősítést megalapozó mennyiségi határ két és félszeres mértékű túllépése, a bűncselekmény büntetési tételében is megnyilvánuló tárgyi súlya mellett az ítéltábla osztotta a vádhatóság súlyosítást célzó álláspontját.

Az elsőfokú bíróság által az irányadó 7 év 6 hónap középértéktől elmaradó, annak felét sem elérő, 3 év tartamban kiszabott szabadságvesztés eltúlzottan enyhének tekinthető. Mértékének meghatározása során az elsőfokú bíróság túlzott jelentőséget tulajdonított a vádlott büntetlen előéletének, beismerő vallomásának, mely azonban nem terjedt ki a bűnösségére is.

A vádlott büntetlen előélete, családosi állapota, tényfeltáró vallomása mellett nem kifogásolható a Btk. 82. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pontja szerinti enyhítő szakasz alkalmazása, azonban jóval a büntetés alsó határa alatt meghatározott büntetési tartam nem alkalmas az általános bűnmegelőzési célok elérésére.

Ezért az ítéltábla a szabadságvesztés mértékét felemelve, azt 4 évre súlyosította, ahhoz igazítva a vádlottal szemben helytállóan kiszabott közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát is. Ez utóbbival kapcsolatosan az elsőfokú ítélet [83] bekezdésében megjelölt jogszabályhelyet a Btk. 61. § (1) bekezdésre és 62. § (1) bekezdésre helyesbíti.

[24] Nem osztotta az elsőfokú bíróság érveit az eggyel enyhébb végrehajtási fokozat megállapításával és a feltételes szabadságra bocsáthatóság kapcsán kifejtettek körében sem.

A büntetés kiszabása során maximálisan figyelembevételre kerültek a feltárt enyhítő körülmények, melyek egyike, de azok összessége sem indokolja a végrehajtási fokozat meghatározása során a Btk. 35. § (2) bekezdése szerinti szabály alkalmazását. Ezért nem indokolt a fegyház helyett börtön végrehajtási fokozat megállapítása.

Ugyanezek az enyhítő körülmények pedig nem tekinthetők különös méltánylást igénylő olyan körülménynek sem, amelyek lehetőséget adnának a feltételes szabadságra bocsátással kapcsolatos, csak kivételes esetben felhívható Btk. 38. § (3) bekezdése szerinti szabály alkalmazására.

Ezért az ítéltábla a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát a Btk. 35. § (3) bekezdés a) pont, ad) alpontja szerint fegyházban, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját pedig a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja szerint a büntetés kétharmad része kitöltését követő napban határozta meg.

[25] A törvényi előírásoknak mindenben megfelelő az elsőfokú ítéletnek az előzetes fogvatartásban és bűnügyi felügyeletben töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításával kapcsolatos rendelkezése.

A fellebbviteli főügyészség átiratában írtakkal egyetértve helyesbítette az ítéltábla a beszámítással érintett bűnügyi felügyeletben töltött idő kezdetének időpontját. A vádlott letartóztatása megszüntetésére és a lakóhelyére korlátozott bűnügyi felügyelete elrendelésére 2023. szeptember 8. napján került sor, így ez utóbbi csak másnap, azaz 2023. szeptember 9. napján kezdődött.

[26] Helytállóan döntött a törvényszék a lefoglalt bűnjelek elkobzásáról, a bűnügyi költség vádlott általi viselésére vonatkozó rendelkezés is mindenben összhangban áll a helyesen felhívott jogszabályi előírással.

[27] Az ítéltábla feltüntette határozata rendelkező részében az elkövetéshez használt, elkobozni rendelt eszközök elsőfokú ítélet meghozatalát követően megváltozott kezelésének helyét.

[28] A fentiekben kifejtettekre tekintettel került sor az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatására a Be. 606. § (1) bekezdés alkalmazásával, míg egyéb helytálló rendelkezései helybenhagyására a Be. 605. § (1) bekezdésre utalással.

[29] A másodfokú határozattal szemben a Be. 615. § (1), (2) bekezdésében írt rendelkezések értelmében - ellentétes döntés hiányában - nincs helye fellebbezésnek.

Debrecen, 2025. november 4.

Dr. Gömöri Olivér s.k. a tanács elnöke, Dr. Deák Judit s.k. előadó bíró, Dr. Mocsáry Eszter s.k. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 11.B.1/2025/19. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla jelen határozatával a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2025. november 4.

Debreceni Ítéltábla
3.Bf.331/2025/8/V

9

Dr. Gömöri Olivér s.k.
a tanács elnöke